



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 764/2016-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. novembra 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], zastúpeného obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s. r. o., Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Pavol Vargaeštok, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Er 499/2004 a takto

### **r o z h o d o l :**

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre neprípustnosť.

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. septembra 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prierahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Er 499/2004 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že v napadnutom konaní vedenom okresným súdom, v ktorom je sťažovateľ v procesnej pozícii povinného, dochádza k zbytočným priesťahom. Poukázal na to, že 28. júla 2014 podal na okresnom súde návrh na zastavenie exekučného konania vedeného pod sp. zn. EX 4072/04, v ktorom vykonáva exekúciu súdny exekútor JUDr. Peter Molnár. Keďže o uvedenom návrhu nebolo rozhodnuté, sťažovateľ podal 20. apríla 2016 na okresnom súde urgenciu týkajúcu sa predmetného návrhu a rozhodnutia o ňom. Sťažovateľ vytkol, že okresný súd ani po jeho urgencii vo veci nekoná, o návrhu sťažovateľa nerozhodol, pričom jeho nečinnosť trvá 2 roky.

Sťažovateľ tiež poukázal na to, že vec nie je po právnej a skutkovej stránke zložitá a jeho správanie nemalo vplyv na predlžovanie konania.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol, že okresný súd v napadnutom konaní porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných priesťahov a zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

## II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže

zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Sťažovateľ vidí porušenie označených práv v priet'ahoch v konaní okresného súdu pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekučného konania.

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. I. ÚS 167/03). Posúdenie otázky, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), ústavný súd skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02).

Z judikatúry ústavného súdu ďalej vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

Ústavný súd konštatuje, že obdobie vyše 2 rokov, počas ktorého okresný súd nerozhodol o návrhu sťažovateľa na zastavenie exekučného konania, nemožno považovať za primerané, avšak tento priet'ah nedosahuje takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľa.

Ústavný súd tiež pripomína, že je potrebné mať na zreteli špecifický charakter exekučného konania, ktorého predmetom nie je rozhodovanie o právach a povinnostiach ako takých, tak ako to je v civilnom, prípadne trestnom konaní, ale ide o vykonávanie

konanie, ktorému predchádzalo rozhodovanie o právach a povinnostiach, ktorého výsledkom je spravidla rozhodnutie, ktoré sa má vykonať v exekučnom konaní.

Rozhodujúce však je, že sťažovateľ nepodal proti postupu okresného súdu v napadnutom konaní ani sťažnosť podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), t. j. nevyužil prostriedok nápravy podľa citovaného zákona, aby dosiahol účinnú ochranu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľ teda nepreukázal, že by bol pred podaním sťažnosti vyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie bol oprávnený podľa osobitných predpisov (§ 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

V konaní, v ktorom sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, považuje ústavný súd za takýto účinný právny prostriedok ochrany, ktorý môže prispieť k zabezpečeniu plynulosti a primeranej rýchlosti konania, sťažnosť na prietahy v konaní adresovanú predsedovi príslušného okresného súdu poskytovanú ustanoveniami § 62 a nasledujúcich zákona o súdoch.

Sťažovateľ v sťažnosti síce uviedol a zároveň z príloh sťažnosti bolo zistené, že adresoval okresnému súdu urgenciu, v ktorej žiadal o vybavenie jeho návrhu na zastavenie exekučného konania (podanie z 20. apríla 2016), nešlo však o kvalifikovanú sťažnosť na prietahy v konaní v zmysle zákona o súdoch, teda adresovanú predsedovi okresného súdu, ktorá by bola spôsobilá iniciovať postup upravený relevantnými ustanoveniami citovaného zákona.

V sťažnosti teda sťažovateľ nepreukázal a ani z príloh sťažnosti nevyplýva, že by účinne využil zákonom ustanovený právny prostriedok podľa zákona o súdoch, súčasne tiež nepreukázal, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa [§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne napr. III. ÚS 197/05, III. ÚS 13/06)].

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť odmietol pre neprípustnosť (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 ústavy).

Ústavný súd napokon dodáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci za predpokladu, že by v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzalo k zbytočným priet'ahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2016